

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Quomodo imperator libellos episcoporum accepit. Capvt VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

Narcissus Neroniadiſ ſecunda Ciliciæ, quam nunc Irenopolim appellamus, Theonas Marmaricæ, Secundus Ptolemaidis Ægypti, & cum eis alii octo, qui ſeipſos, quaſi eſſent orthodoxi, trecentorum choro miſcentes, apoſtolicis dogmatis repugnabant, Ario conſentientes. Cum hiſ generoſe decertabant ſancti patres noſtri, Alexander tunc preſbyter Conſtãtinopolitanus, & Athanaſius archidiaconus eccleſiæ Alexandrinorum. Quamobrem invidia contra eos armamouit, vt poſtea dicemus. Noſtri autem ſancti epiſcopi Arium ad Synodum vocabant, permittentes ei propria dogmata proponere, nutu ſemper victoris imperatoris. nam & ille, vt paulo ante diximus, in Synodo conſidebat.

βασιλέως· ἐπεὶ τὸ, ὡς δὲ πῶς εἰρήκαμεν, καὶ αὐτὸς τῆ συνόδῳ συνήδρουν.

*Quomodo imperator libellos
episcoporum accepit.*

CAPVT VIII.

VERVM admirabile illud facinus quod in Synodo ab imperatore ſemper victore factum eſt, non debet ſilentio præmitti. Etenim cum in vnum epiſcopi conueniſſent, & vt fieri ſolet in diſputatione contentioſa, quæſtiones & controuerſiæ inter eos incidiſſent, & alii alios accuſarent, cumque libellos offerrent, & criminationes compoſitas ad pium deferrent imperatorem: ille acceptos libellos, & annulo ſuo obſignatos, ſeruari præcepit: & cum talium epiſcoporum mutuam contentionem perſpiceret, dixit oportere omnes ſimul certo die ad res eas di-

Ναρκίσιος Νερονιάδου Κιλικίας
δωτέρας, καὶ νῦν Εἰρηνοῦπολιν ὀνομαζομένου, Θεωνᾶς ὁ Μαρμαρικής,
Σεκουῦδος Πτολεμαίδος Αἰγυπτίου,
καὶ συνὸ αὐτοῖς ἕτεροι ὀκτώ, οἱ ἑνὲς
ἑαυτοῖς τῷ ἑνὶ Πρελατοσίων ἀγίων χορῶ
ἐπιμίξαντες, ὡς δίδειν ὀρθόδοξοι,
τοῖς ἀποστολικοῖς ἀντέθεσθαι ὁδομασίαν,
Ἀρείῳ συνηγοροῦντες. τοῖς
ἡγουμένους ἀπὸ τῶν ἑνῶντο ἐν ἀγίοις
πατέρες ἡμῶν Ἀλέξανδρος ὁ Κωνσταντινουπόλεως τότε πρεσβύτερος ὢν, καὶ
Ἀθανάσιος ἀρχidiaconos τῆ Ἀλεξανδρείας ἐκκλησίας. διὸ ἐφθόνος ὤπι-
στο κατ' αὐτῶν, ὡς ὑπερον λέξομεν. οἱ
δὲ ἡμέτεροι ἀγιοὶ ἐπίσκοποι καλοῦσι
τὸν Ἀρείον εἰς τὴν συνόδον, ἐπιτρέ-
ποντες αὐτῷ συσπῶναι τοῖς ἰδίῳις δό-
γμασι, νόμῳ καὶ τὰ πάντα νικηφόρου

Ὅπως τῶν λιβέλλοις τῶν ἐπισκόπων
ὁ βασιλεὺς δέχεται.

ΚΕΦΑΛ. Η'.

ΑΛΛΑ τὸ κατ' ἐπὶ τὴν συνόδον γεγονὸς
ἄδαιμασόν παρά τῆ τὰ πάντα νικηφόρου
βασιλέως, ἐκ ἀξίον σιωπῆ
ἀφραπέμψασθ. καὶ γὰρ ἐπισημασθέντων
πάντων τῶν ἐπισκόπων, ἐκαθὼς
ἔδος ὅτι, ἡγουμένων ζητήσεων τε καὶ
συκρίσεων ἀφ' ἑαυτῶν τῶν ἐπισκόπων,
ἐρεχθίων ἐνεκα, ἄλλου πρὸς ἄλλον
ἔχοντος, λιβέλλων τε ἐπιδοδιδυμένων
ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐγκλημάτων συγχο-
τουμένων παρά τῷ ὑπεβῆ βασιλεῖ·
δέξαμενος τῶν λιβέλλοις, σφραγί-
σας τε τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ, ἐκέλευσε
φυλάττειν ἐν ὄρωι τῶν τοιούτων ἐπι-
σκόπων τὸ πρὸς ἀλλήλους ζυγομαχίαν,
εἶπεν, ὅτι καὶ πάντας ὁμοῦ εἰ μὴ ἡμέ-
τεροι

ANNO CHRISTI 325.

ερα σωηλδόντας, ωελ πύτων δια- λαβειν. και ενταυτης της προεδουσιας, εις μεσον καθιστας ο βασιλευς, και ηου- χιας γενομενης τω καιροφ προεπουσης, παντων εδν λιβελλοις προσεταξεν ενεχθειωαι κη δεξάμενθ, ε εν τω οικειω κόλπω δειδυθ, μητ' εικυ- ψαι πωσ εμφορομενοις εδελήσας, λέ- γη τη θεοδ υμας προχρειαμενθου ιερεϊς τε και αρχοντασ, κρινειν τε και διακρινειν τα πληθη, ε θεουσ ειναι, απε δη αυθεστων απαντων υπφροντασ, οελομενθου, κη τ' ερημενθον' ερω επα θεοι ετε, κη υοι υψισου παντεσ και π' ο θεοσ εση εν σωμαγωγη θεων χρη τησ μηδ κοινων ολιγαρειν προαμα- των, πασαν δε πτω σουδλω πελ τα δενα ποιειδαι. ε κελευσασ ενεχθειωαι πηρ, εμπρηστωαι εδν λιβελλοις προσεταξεν. εασ δε δε ρδ μηδ ενα τησ εζω ετηγωαι τησ ποιουτων ετη- σκοπων πτω ανωμαλον ετηχερσησιν ποσαυτη η τε βασιλευσ προεσ εδν ιε- ρεισ τη θεοδ ελαβεα, λω θαυμα- σταν απαντεσ εδν φρονουτεσ. και κεινο δε ομοιοεγον πωτω ενω αυε γενημενθον, ου δικαμον η γενομαι πα- ρεδουωαι σιγη. φιλαπεχθημονεσ ρδ ανδρεσ ε φιλολοιδροι λαικοι ερεα- ψαιτο τησ ετησκοπων λιασ, κη πω βα- σιλει τασ ετρεσφοισ και τη ρελασ επε- δοσαν κη τωτα προε της γενημενης ομοιοιασ. ο η κη τωτασ δεξάμενοσ, ει- τα δεσμον ετηπεισ, και τω δακτυλιω σημελωμενοσ, φυλαχθειωαι και τω- τασ εκελευσεν. ετα πτω συμβασιν της ομοιοιασ εργασάμενοσ, τωτασ προσ- κομετωαι προεσταξασ, παροντων απαντων ετησκοπων, πωε κη τωτασ και τεκωσεν, ομωμοκωσ μηδεν τησ ετ-

Concil. Tom. 2.

sceptandas convenire. Præstitu- tus autē dies cū venisset, conse- dit in medio imperator, & silen- tio opportune facto, omnium li- bellos afferri iussit: quos cum ac- cepisset, & in sinu suo posuisset, nec voluisset in delationes eas incumbere, ita ad episcopos lo- quitur : Posteaquam Deus vos sacerdotes & iudices designavit ad disceptandas & diiudicandas populi controuersias, vosq; deos scribendos censuit, tāquam ho- minibus ceteris longe præstan- tiores (dictum enim est, Ego dixi, dii vos estis, & filii Altissimi omnes. & Deus stetit in synagoga deorum) certe vulgaria ista negli- gere oportet, omnique cura & studio in res diuinas incumbe- re. Cumq; iussisset ignem af- ferri, libellos omnes exuri præ- cepit. dabat enim operā ne cui- quam exterorum talium episco- porum iniqui conatus innotescerent. tanta scilicet imperato- ris erga Dei sacerdotes reueren- tia fuit, quantam mirari debent omnes qui recte sapiunt. Illud etiam simile huic ab eo factum, non arbitror æquum esse silentio tradere. Viri quidam procaces & laici, qui conuiciis rixisque delectabantur, episcopos quos- dam accusabant, & criminationes scriptas imperatori tradide- runt, idq; antequam res ad con- cordiam adduci potuisset. Ille & eas quoque recepit, sed vinculo constrictas, & annulo suo obfi- gnatas, custodiri iussit. Deinde cum concordie gratiæque re- conciliationem fecisset, statim eas omnes afferri iussit, & præ- sentibus omnibus episcopis igne adussit, postquam prius sancte iurauisset se nihil eorum quæ in

Psalm. 81.

Ibidem.

A a a

ικίας
ονο-
επι-
πλου,
ενες
ον ρο-
δσοι,
ρημα-
ουσις
αγιοις
ουσαι-
και
εξα-
ωπι-
ου. οι
λοδοσ
προε-
σ δδ-
φθου
δωεν.
ουπων
ρονος
ετα νι-
σικαπη
αχθει-
καδωσ
τε και
ουσαν,
ελλον
ομμεν
τη κρη-
σικλη.
φραγι-
κελευσ
ων επι-
καχθι,
μα ημα
εφ.

iis scripta fuissent, legisse. Aiebat enim sacerdotum delicta vulgo ignota esse oportere, ne inde scandali occasione arrepta, minore cum metu delinquant. Ferunt ipsum & hoc etiam addidisse, quod si quando ipse suis oculis videret episcopum alienæ vxori stuprum inferentem, se sua purpura flagitium contecturū, ne intuentium oculi facinore ipso offenderentur. tanta erat imperatoris & tam pia atque admirabilis prudentia. Per plures postea dies, imo vero & per menses plures cum episcopis in vnū locum conueniebat, & vna cum iis de fide disceptabat, atque diuersas eorum sententias suppuitabat. Erant enim, vt sæpe iam diximus, inter eos nonnulli qui nefariis Arii dogmatis suffragabantur, & multitudini sanctorū episcoporum veritatem propugnantium aduersabantur sedulo. Alii vero optimi & sanctissimi patres nostri veritatis armis muniti, gloriosam & inculparam fidem magna cum libertate prædicabant: cum quibus magnus etiam confessorum numerus erat, qui volentibus peruersa Arii dogmata defendere, strenue resistebant.

De sancto Paphnutio.

CAPVT IX.

ERAT inter eos magnus ille sanctusque Paphnutius, confessorum & episcoporum coetui non parum ornamentum afferens, genere Ægyptius, homo Dei, ex illis quos Maximinus dextero oculo effosso, & sinistro poplite succiso, ad metalla damnauerat.

γεγραμμένων ἀνεγνωκέναι. οὐ γὰρ ἔφη χρεῖται τῶν ἱερέων τὰ πλημμελήματα δὴ λατοῖς πολλοῖς γίνεσθαι, ἵνα μὴ σκανδάλου πρὸς φασιν ἐντιθέντες λαμβάνοντες, ἀδεῶς ἀμείψαντο. φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ τὸ πρὸς θεοῦ εἶναι, ὡς εἰ αὐτόπῃς Ἐπισκόπου * ἐγερόνει, γὰρ * μόνον ἄλλοτερον διορύσσοντος, συγκαλύψαι * ἐν τῇ πορφυρέδι τὸ σκάνδαλον * ἡμῶν γινόμενον, ὡς αὐτὸ μὴ βλάψαι τῶν θεοφιλοῦς τῆς δρωμένων ἡ ὄψις. ποσῶντι ἡ τῆ βασιλείας Θεοφιλοῦς καὶ ἀξιάγατος σωτέρας. Ἐπὶ πολλὰς δὲ ἡμέρας, οὐ μὲν δὲ ἀλλὰ καὶ κερροῖς ἐφεξῆς σωεργόμῃς τοῖς Ἐπισκόποις ὁ βασιλεὺς, ἀμα αὐτοῖς τὰ πρὸς τῆς πίστεως διελάμβανε, τὰς τε διαφοροῖς αὐτῶν γνώμας ἀνελέγετο. ἦσαν γὰρ, κατὰ πολλὰς εἰρήκερρον, ἐν αὐτοῖς πινες τοῖς ἀθεμίτοις Ἀρείου δόγμασι συμπερόμενοι, ἐν τῶ πλῆθει τῶν ἀγίων Ἐπισκόπων, τῶν τὴν ἀληθείας ὑπερμαρτυρούντων, ἀντιπρὸς ἄλλοις. ἀλλ' οἱ ἀριστοὶ ἐπεὶ πάντα ἱερώτατοι πατρὸς ἡμῶν, τῶν τῆς ἀληθείας ὄπλῳ ἠσφαλισμένοι, πῶς λαμβάνοντες ἐκείνην πίστιν μὴ πρὸς ἑρρησίας ἐκέρυλλον μὲν ὡν καὶ ὁμολογητῶν πολλὴ ἀριθμὸς, ἀντισταμένων τοῖς ἐδέλοισι πειπεισάται τὰ μετῆρρα τῆς Ἀρείου δόγματι.

Γεὶ τῆ ἀγίου Παφνουτίου.

ΚΕΦΑΛ. Θ'.

ἮΝ δὲ ἐν αὐτοῖς ὁ μέγας ὁ ἅγιος Παφνούσιος τῶν ὁμολογητῶν ἐν Ἐπισκόπων κατὰ κοσμιῶν χορὸν, ἀντὶ τῆς Αἰγυπτίου, Θεοῦ δὲ ἀνθεστος, ἐκ τῆς ὁμηγύρεως ἐκείνης, οὗ Μαξιμῖνος ὁ βασιλεὺς τὴν δέξιον ὄξωρυσεν ὀφθαλμὸν, ἐπεὶ λαμὰς ἐν θυροκόπησεν ἀγκύλας, παραδίξ τοῖς μετὰ τοῖς σωτέ-